

SKLEP KOMISIJE (EU) 2018/1575**z dne 9. avgusta 2018****o ukrepih za nekatere grške igralnice SA.28973 – C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009), ki jih je izvedla Grčija***(notificirano pod dokumentarno številko C(2018) 5267)***(Besedilo v grškem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenima določbama ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Družba Consortium Loutraki SA – Club Hotel Loutraki SA ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: pritožnik Casino Loutraki) je 8. julija 2009 pri Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Komisija) vložila pritožbo v zvezi z grško zakonodajo o sistemu dajatev na vstopnine za igralnice in trdila, da sistem pomeni državno pomoč nekaterim upravljavcem igralnic. Pritožnik je v elektronski pošti z dne 7. oktobra 2009 navedel, da ne nasprotuje razkritju svoje identitete. Službe Komisije so se 14. oktobra 2009 sestale s predstavniki pritožnika. Pritožnik je z dopisom z dne 26. oktobra 2009 predložil dodatne podrobnosti v podporo svoji pritožbi.
- (2) Komisija je 21. oktobra 2009 pritožbo posredovala Grčiji in jo pozvala, naj pojasni v njej izpostavljena vprašanja. Grčija je 27. novembra 2009 Komisiji poslala odgovor.
- (3) Komisija je 15. decembra 2009 odgovor Grčije posredovala pritožniku. Pritožnik je 29. decembra 2009 predložil svoje pripombe na odgovor Grčije.
- (4) Komisija je 25. februarja, 4. in 23. marca ter 13. aprila 2010 Grčijo zaprosila za nadaljnje informacije, Grčija pa je odgovorila 10. marca ter 1. in 21. aprila 2010.
- (5) Komisija je s sklepom z dne 6. julija 2010 (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka) Grčijo obvestila, da je začela formalni postopek preiskave na podlagi člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v zvezi z ukrepom, ki ga je izvedla Grčija, in sicer v zvezi z zaračunavanjem nižje stopnje davka na vstopnine za nekatere igralnice (v nadaljnjem besedilu: ukrep). Sklep o začetku postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽¹⁾, pri čemer so bile zainteresirane strani pozvane, naj predložijo svoje pripombe.
- (6) Komisija je 4. avgusta 2010 prejela pripombe dveh domnevnih upravičenk ukrepa o sklepu o začetku postopka, in sicer igralnic Casino Mont Parnès ⁽³⁾ in Casino Thessaloniki ⁽⁴⁾.
- (7) Komisija je v dopisu z dne 6. oktobra 2010 od Grčije prejela pripombe v zvezi s sklepom o začetku postopka. Grški organi so 12. oktobra 2010 predložili dodatne informacije v zvezi s spornim ukrepom.
- (8) Pritožnik je z dopisoma z dne 8. in 25. oktobra 2010 predložil pripombe v zvezi s sklepom o začetku postopka.

⁽¹⁾ UL C 235, 31.8.2010, str. 3.⁽²⁾ Consortium – Loutraki S.A. – Club Hotel Casino Loutraki S.A. (Κοινπραξία Δ.Α.Ε.Τ.- Λουτρακι Α.Ε.- Κλαμπ Οτελ Λουτρακι Α.Ε.), Voukourestiou 11, Akti Poseidonos 48, Loutraki, Atene 10671, Grčija.⁽³⁾ Casino Mont Parnès, société anonyme „Elliniko Kasino Parnithas A.E.“, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Grčija.⁽⁴⁾ Casino Thessaloniki, „Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki A.E.“, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Grčija, in 13th km Thessaloniki-Polygyrou Street, 55103 Solun, Grčija.

- (9) Komisija je z dopisom z dne 29. oktobra 2010 grškim organom posredovala pripombe, ki sta jih predložili igralnici Casino Mont Parnès in Casino Thessaloniki. Grški organi so z dopisom z dne 6. decembra 2010 predložili svoje pripombe na stališča tretjih oseb.
- (10) Komisija je 24. maja 2011 sprejela Sklep 2011/716/EU ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: končni sklep iz leta 2011), v katerem je ugotovila, da je ukrep nezdržljiva nezakonita državna pomoč, in odredila izterjavo pomoči.
- (11) Grčija je s predlogom, ki ga je 3. avgusta 2011 vložila pri sodnem tajništvu Splošnega sodišča, začela ničnostno tožbo zoper končni sklep iz leta 2011 (zadeva T-425/11). Predloge za razglasitev ničnosti so vložile tudi družba Etaireia Akiniton Dimosiou AE (zadeva T-419/11), Casino Thessaloniki (zadeva T-635/11), Casino Mont Parnès (zadeva T-14/12) in Athens Resort Casino AE Symmetochon (zadeva T-36/12), ki je delničarka igralnic Casino Thessaloniki in Casino Mont Parnès.
- (12) Splošno sodišče je s sodbo z dne 11. septembra 2014 v zadevi T-425/11, Grčija proti Komisiji ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: sodba iz leta 2014), končni sklep iz leta 2011 razglasilo za ničen, saj je ugotovilo, da Komisija ni dokazala obstoja državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU.
- (13) Komisija se je 22. novembra 2014 pritožila zoper sodbo iz leta 2014. Sodišče je s sklepom z dne 22. oktobra 2015 v zadevi C-530/14 P, Komisija proti Grčiji ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: sklep iz leta 2015), zavrnilo pritožbo Komisije in potrdilo sodbo iz leta 2014. Zato je Splošno sodišče predloge za razglasitev ničnosti, ki so jih zoper končni sklep iz leta 2011 vložile družba Etaireia Akiniton Dimosiou AE, Casino Thessaloniki ter Casino Mont Parnès in Athens Resort Casino AE Symmetochon, razglasila za nepredmetne, saj o njih ni bilo treba odločati.
- (14) Komisija je morala zato ponovno preučiti ukrep in sprejeti nov končni sklep o njem.
- (15) Igralnica Loutraki je 14. aprila 2017 vložila novo pritožbo, v kateri je od Komisije zahtevala, naj sprejme nov končni sklep in z njim ugotovi, da ukrep pomeni kršitev člena 108(3) PDEU in da je nezdržljiv z notranjim trgom, ter odredi izterjavo pomoči.
- (16) Komisija je 17. novembra 2017 novo pritožbo posredovala Grčiji in jo pozvala, naj predloži pripombe. Grčija je zaprosila za prevode v grščino, Komisija pa je v odgovoru 20. decembra 2017 ponovno poslala dokumente v grškem jeziku. Grčija je Komisiji odgovorila 26. januarja 2018.

2. ZADEVNI UKREP

2.1 Ukrep

- (17) Zadevni ukrep je sistem dajatev na vstopnine za igralnice v Grčiji, ki je obstajal do novembra 2012. V okviru tega sistema so bile uvedene različne davčne stopnje za vstopnine za igralnice v Grčiji, ki so bile odvisne od tega, ali je bila igralnica v javni ali zasebni lasti.
- (18) Od leta 1995 morajo vse igralnice v Grčiji vsaki stranki zaračunati vstopnino v višini 15 EUR. Nato morajo 80 % navedenega zneska (12 EUR) nakazati grški državi kot davek na vstopnine. Obdržijo lahko preostalih 20 % vstopnine (3 EUR), kar se šteje za nadomestilo za izdajo vstopnice in njihove stroške.
- (19) V praksi se za igralnice v državni lasti (v nadaljnjem besedilu: javne igralnice) in za igralnico Thessaloniki, ki je v zasebni lasti, uporablja izjema glede višine vstopnine, ki jo zaračunavajo. Navedene igralnice morajo vsaki stranki zaračunati vstopnino v višini 6 EUR. Nato morajo 80 % navedenega zneska (4,80 EUR) plačati grški državi kot davek na vstopnine. Obdržijo lahko preostalih 20 % vstopnine (1,20 EUR), kar se šteje za nadomestilo za izdajo vstopnice in njihove stroške.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2011/716/EU z dne 24. maja 2011 o državni pomoči Grčije nekaterim grškim igralnicam (državna pomoč C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)) (UL L 285, 1.11.2011, str. 25).

⁽²⁾ Sodba Splošnega sodišča z dne 11. septembra 2014 v zadevi T-425/11, Helenska republika proti Komisiji, ECLI:EU:T:2014:768.

⁽³⁾ Sklep Sodišča z dne 22. oktobra 2015 v zadevi C-530/14 P, Evropska komisija proti Helenski republiki, ECLI:EU:C:2015:727.

- (20) Zaradi tega ukrepa zasebne igralnice državi plačajo 12 EUR, javne igralnice in igralnica Thessaloniki pa 4,80 EUR na stranko, ki vstopi v igralnico. Zakonodaja igralnicam omogoča tudi, da v nekaterih okoliščinah strankam dovolijo prost vstop, pri čemer morajo državi kljub temu plačati davek na vstopnine v višini 12 EUR ali 4,80 EUR na stranko, ki vstopi v igralnico, čeprav ne zaračunajo vstopnine.

2.2 Ustrezne določbe grške zakonodaje

- (21) Pred sprostitvijo grškega trga igralnic leta 1994 so v Grčiji delovale samo tri igralnice, in sicer igralnica Mont Parnès, Casino Corfu in Casino Rhodes. Takrat so bile navedene igralnice javna podjetja, ki jih je kot klube v državni lasti upravljal grški urad za turizem (v nadaljnjem besedilu: EOT) ⁽¹⁾. Cena vstopnic, ki so jo zaračunavale te igralnice, je bila s sklepi generalnega sekretarja EOT ⁽²⁾ določena v višini 1 500 GRD (približno 4,50 EUR) ali 2 000 GRD (približno 6 EUR). Potem ko je Grčija leta 2002 uvedla euro, je bila regulirana vstopnina za javne igralnice določena v višini 6 EUR.
- (22) Grški trg igralnic je bil leta 1994 na podlagi sprejetja zakona 2206/1994 ⁽³⁾ liberaliziran, ko se je trem obstoječim igralnicam v državni lasti pridružilo šest novoustanovljenih zasebnih igralnic. Člen 2(10) zakona 2206/1994 je določal, da se cena vstopnic za igralnice na nekaterih območjih določi z ministrskim odlokom, s katerim bi se določil tudi odstotek cene, ki bi predstavljal prihodek za grško državo. Finančni minister je z ministrskim odlokom ⁽⁴⁾ z dne 16. novembra 1995 (v nadaljnjem besedilu: ministrski odlok iz leta 1995) določil, da morajo vsi upravljavci igralnic, za katere velja zakon 2206/1994 ⁽⁵⁾, od 15. decembra 1995 zaračunavati vstopnino v višini 5 000 GRD ⁽⁶⁾ (približno 15 EUR). V skladu z ministrskim odlokom iz leta 1995 je za upravljavce igralnic veljala tudi pravna obveznost, da obdržijo 20 % cene, vključno z ustreznim DDV, kot nadomestilo za izdajo vstopnice in njihove stroške, preostali znesek pa se je štel za javno dajatev ⁽⁷⁾. Navedeni odlok je določal, da lahko igralnice v posebnih primerih odobrijo prost vstop ⁽⁸⁾. Tudi v teh primerih so morale igralnice državi plačati 80 % regulirane vstopnine, čeprav je v takih primerih niso zaračunale ⁽⁹⁾. V skladu z ministrskim odlokom iz leta 1995 je morala vsaka igralnica javne dajatve plačevati mesečno ⁽¹⁰⁾. Z ministrskim odlokom so bili določeni tudi posebni popusti za vstopnice, veljavne 15 ali 30 dni ⁽¹¹⁾. Ko je Grčija leta 2002 uvedla euro, je bila standardna regulirana cena vstopnic za igralnice določena v višini 15 EUR.

⁽¹⁾ Igralnice so delovale kot klubi, ki jih je upravljal EOT, na podlagi zakona 1624/1951, odloka 4109/1960 in zakona 2160/1993. EOT je pozneje na mestu upravljalca igralnic Corfu in Mont Parnès zamenjala družba Elliniki Etairia Touristikis Anaptixis (grška družba za razvoj turizma, ETA), ki je bila v celoti v lasti grške države, na podlagi zakonov 2636/1998 in 2837/2000, dokler navedenima igralnicama ni bilo izdano dovoljenje na podlagi zakona 3139/2003 (igralnico na Rodosu pa je do izdaje dovoljenja leta 1996 upravljal EOT).

⁽²⁾ Med sklepi generalnega sekretarja EOT (izdanimi v skladu z zakonom 1624/1951 in odlokom 4109/1960) so: sklep EOT 535633 z dne 21. novembra 1991 (s katerim je bila določena vstopnina za Casino Mont Parnès v višini 2 000 GRD); sklep EOT 508049 z dne 24. marca 1992 (s katerim je bila določena vstopnina za igralnici Corfu in Rhodes v višini 1 500 GRD) in sklep EOT 532691 z dne 24. novembra 1997 (s katerim je bila vstopnina za igralnico Corfu prilagojena na 2 000 GRD).

⁽³⁾ Zakon 2206/1994 o ustanovitvi, organizaciji, delovanju in nadzoru igralnic ter drugih zadevah, Νόμος 2206, Δημοσευθής στο ΦΕΚ 62 – 20. april 1994.

⁽⁴⁾ Ministrski odlok Y.A 1128269/1226/0015/ΠΟΛ.1292 z dne 16. novembra 1995 – ΦΕΚ 982/B/1995.

⁽⁵⁾ Odstavek 1 ministrskega odloka iz leta 1995 se glasi: „Upravljavci igralnic (zakon 2206/1994) morajo od 15. decembra 1995 vsaki osebi izdati vstopnico v skladu s posebnimi določbami iz naslednjih odstavkov.“

⁽⁶⁾ Odstavek 5 ministrskega odloka iz leta 1995 se glasi: „Enotna cena vstopnice za vstop v območje z ‚igralnimi avtomati‘ ali ‚namiznimi igrami‘ znaša pet tisoč (5 000) GRD.“

⁽⁷⁾ Prvi pododstavek odstavka 7 ministrskega odloka iz leta 1995 se glasi: „Od skupne vrednosti vstopnice igralnice zadržijo dvajset odstotkov (20 %) kot pristojbino za izdajo vstopnice in kritje stroškov, vključno z DDV, ki ga morajo plačati; preostali znesek predstavlja javno dajatev.“

⁽⁸⁾ Odstavek 6 ministrskega odloka iz leta 1995 se glasi: „Da bi igralnica zabeležila vstop osebe, ki ji zaradi promocije ali socialnih obveznosti ne zaračuna vstopnine, izda vstopnico z oznako ‚Honoris Causa‘/‚brezplačno‘ iz posebne serije ali posebnega totalizatorja v davčno odobreni blagajni.“

⁽⁹⁾ Drugi pododstavek odstavka 7 ministrskega odloka iz leta 1995 se glasi: „Za izdane vstopnice z oznako ‚Honoris Causa‘/‚brezplačno‘ se javna dajatev plača na podlagi cene vstopnic za zadevni dan, kot je določeno v odstavku 5 tega odloka.“

⁽¹⁰⁾ Prvi pododstavek odstavka 10 ministrskega odloka iz leta 1995 se glasi: „Javne dajatve se plačajo pri ustreznem davčnem uradu do desetega dne vsakega meseca, pri čemer se predloži obračun dajatev, zbranih v preteklem mesecu.“

⁽¹¹⁾ Prvi in drugi pododstavek odstavka 8 ministrskega odloka iz leta 1995 se glasita: „Ob upoštevanju odstavkov od 2 do 7 lahko [upravljavci igralnic] izdajo dolgoročne vstopnice, veljavne 15 ali 30 zaporednih dni ali en koledarski mesec, kakor je primerno. Popust na vrednost navedenih dolgoročnih vstopnic se lahko odobri na naslednji način:

(a) za vstopnice, veljavne 15 dni, štirideset odstotkov (40 %) od skupne vrednosti 15 dnevni vstopnic. Če so take vstopnice izdane za dva koledarska tedna v mesecu, zadnja dva tedna vsakega meseca zajemata obdobje, ki se začne 16. dan in konča konec meseca;

(b) za vstopnice, veljavne 30 dni ali en mesec, petdeset odstotkov (50 %) od skupne vrednosti 30 dnevni vstopnic.“

- (23) Čeprav je delovanje igralnic v Grčiji na splošno urejeno z zakonom 2206/1994 in ministrskim odlokom iz leta 1995, so bile igralnice Mont Parnès, Corfu in Rhodes v državni lasti izvzete iz uporabe navedenega zakona in odloka, dokler jim ni komisija za igre na srečo izdala dovoljenja. Natančneje, zakon 2160/1993 je določal, da bodo navedene igralnice še naprej delovale kot klubi, ki jih je upravljal EOT, na podlagi ustreznih predpisov o EOT, in sicer zakona 1624/1951 ⁽¹⁾, odloka 4109/1960 ⁽²⁾ in zakona 2160/1993 ⁽³⁾. Zato so igralnice Mont Parnès, Corfu in Rhodes še naprej zaračunavale vstopnino v višini 6 EUR.
- (24) Nasprotno so vse nove zasebne igralnice, ustanovljene po sprejetju zakona 2206/1994, razen igralnice Casino Thessaloniki, uporabljale ministrski odlok iz leta 1995 in zaračunavale vstopnino v višini 15 EUR. Čeprav je bila igralnica Thessaloniki ustanovljena leta 1995 in ji je bilo v skladu z zakonom 2206/1994 istega leta izdano dovoljenje, je zaračunavala nižjo vstopnino v višini 6 EUR, ki so jo do novembra 2012 zaračunavale igralnice v državni lasti, pri tem pa se je opirala na zakon 2687/1953 ⁽⁴⁾, ki je določal, da za podjetja, ustanovljena s tujimi naložbami, veljajo vsaj tako ugodni pogoji kot za druga podobna podjetja v državi ⁽⁵⁾. Po izdaji dovoljenja leta 1995 je za Casino Thessaloniki začela veljati zahteva po nakazilu 80 % nominalne vrednosti vstopnic državi ⁽⁶⁾.
- (25) Po navedbah Grčije bi se morale posebne določbe, ki veljajo za javne igralnice, ki so obstajale pred sprejetjem zakona 2206/1994, šteti za izjeme od uporabe splošnih določb navedenega zakona in ministrskega odloka iz leta 1995. Zato se ministrski odlok iz leta 1995 do datuma izdaje dovoljenja na podlagi zakona 2206/1994 ni uporabljal za javne igralnice niti glede standardne vstopnine v višini 15 EUR niti glede zahteve po nakazilu 80 % te vstopnine državi. Ker pa se je za že obstoječe sklepe EOT štel, da predstavljajo posebno izjemo (že obstoječa posebnost), ki ni bila spremenjena s splošnimi določbami zakona 2206/1994 in ministrskim odlokom iz leta 1995, je vstopnina za javne igralnice izjemoma ostala 6 EUR, pri čemer so te igralnice plačevale samo 80 % od 6 EUR. Šele po privatizaciji, ko igralnice niso bile več v celoti v lasti države, se je za sklepe EOT štel, da se zanje ne uporabljajo več. Navedene igralnice so šele po privatizaciji začele zaračunavati standardno vstopnino v višini 15 EUR in so morale nato plačevati 80 % od 15 EUR kot dajatve državi.
- (26) Nadaljnja izjema od uporabe splošnih določb zakona 2206/1994 in ministrskega odloka iz leta 1995 se je po delni privatizaciji uporabljala v korist Casino Mont Parnès na podlagi zakona 3139/2003, ki je izrecno določal, da bo cena vstopnic za Casino Mont Parnès ostala 6 EUR.
- (27) Leta 2000 je EOT kot upravljavca igralnic Casino Mont Parnès in Casino Corfu nadomestila družba Ellinika Touristika Akinita AE (v nadaljnjem besedilu: ETA), ki je bila v celoti v lasti grške države. Od konca leta 2000 do leta 2003, ko sta bili navedenima igralnicama izdani dovoljenja na podlagi zakona 2206/1994, se je ETA začela ⁽⁷⁾ sprva prostovoljno in pozneje v skladu s členom 24 zakona 2919/2001 postopoma prilagajati obveznostim, določenim za igralnice z zakonom 2206/1994, da bi navedeni igralnici, ki sta bili prej kluba v javni lasti, pripravila za popolno licenciranje in privatizacijo. V tem prehodnem obdobju je ETA državi nakazovala 80 % od cene vstopnic za Casino Mont Parnès in Casino Corfu, ki je znašala 6 EUR. Glede na informacije, predložene Komisiji, ni bil izdan noben nov ministrski odlok in Casino Corfu je še naprej zaračunavala vstopnino v višini 6 EUR vse do privatizacije avgusta 2010 ⁽⁸⁾, ko je začela zaračunavati vstopnino v višini 15 EUR.

⁽¹⁾ Zakon 1624/1951 o ratifikaciji, spremembi in dopolnitvi zakona 1565/1950 o ustanovitvi grškega urada za turizem, Νόμος 1624, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 7 – 8. januar 1951.

⁽²⁾ Odlok 4109/1960 o spremembi in dopolnitvi zakonodaje v zvezi z grškim uradom za turizem ter nekaterih drugih predpisov, Νομοθετικό Διάταγμα 4109, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 153 – 29. september 1960.

⁽³⁾ Zakon 2160/1993 o turizmu in drugih zadevah, Νόμος 2160, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 118 – 19. julij 1993.

⁽⁴⁾ Zakon 2687/1953 o naložbah in zaščiti tujega kapitala, Νομοθετικό Διάταγμα 2687, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 317 – 10. november 1953.

⁽⁵⁾ Za Casino Thessaloniki so določbe zakona 2687/1953 začele veljati s predsedniškim odlokom Π.Α. 290/1995 (o odobritvi tuje kapitalske naložbe družbe Hyatt Regency Xenodocheiaki kai Touristiki, Προεδρικό Διάταγμα 290, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 163 – 9. avgust 1995), v katerem je bilo določeno, da se ji zagotovi enaka obravnava kot Casino Mont Parnès in Casino Corfu.

⁽⁶⁾ Glej odstavke 16, 17 in 18 sklepa o začetku postopka.

⁽⁷⁾ Igralnico Casino Mont Parnès je upravljala družba Elliniko Kasino Parnithas A.E. (EKP), ki je bila ustanovljena leta 2001 kot podružnica družbe ETA in je bila v celoti pod nadzorom grške države.

⁽⁸⁾ Glede na informacije, ki so jih grški organi zagotovili med formalnim postopkom preiskave, je bila igralnica Casino Corfu po mednarodnem javnem razpisu za oddajo ponudb privatizirana 30. avgusta 2010 s prodajo celotnega osnovnega kapitala družbe Elliniki Kazino Kerkyras AE (EKK) družbi V&T Corfu Ependyseis Casino AE, ki jo je ustanovil izbrani ponudnik, tj. konzorcij Vivere Entertainment Emporiki & Symmetochon AE – Theros International Gaming Inc. Družba EKK je bila ustanovljena leta 2001 kot podružnica družbe ETA.

- (28) V primeru Casino Rhodes je bilo dovoljenje na podlagi zakona 2206/1994 izdano leta 1996 ⁽¹⁾. Vendar je igralnica do leta 1999 še naprej zaračunavala znižano vstopnino, ki jo je na 15 EUR zvišala šele po svoji privatizaciji aprila 1999.
- (29) Grčija je novembra 2012 sprejela novo zakonodajo ⁽²⁾, s katero je bila za vse javne ali zasebne igralnice določena enotna regulirana vstopnina v višini 6 EUR ter obveznost, da obdržijo 20 % (1,20 EUR) cene vstopnice kot pristojbino za izdajo vstopnice in kritje stroškov, državi pa vsak mesec nakažejo preostalih 80 % (4,80 EUR) kot javno dajatev. Grčija je potrdila, da ta zakonodaja trenutno še velja.

3. RAZLOGI ZA ZAČETEK POSTOPKA

- (30) Komisija je začela formalni postopek preiskave iz člena 108(2) PDEU, pri čemer je izrazila pomisleke v zvezi z obstojem diskriminacijske davčne obravnave nekaterih posebej določenih igralnic v Grčiji, ki so koristile ugodnejše davčne ureditve, kot je tista, ki velja za druge igralnice v državi.
- (31) Komisija je menila, da sporni ukrep odstopa od splošnih grških pravnih določb, ki določajo običajne stopnje dajatev na vstopnine za igralnice, in s tem izboljšuje konkurenčni položaj upravičenk.
- (32) Po mnenju Komisije se je zdelo, da sporni ukrep pomeni izgubo javnega prihodka za grško državo in zagotavlja prednost igralnicam z nižjimi cenami. Komisija je na trditev grških organov, da je neposredni upravičenec nižje vstopnine stranka, odgovorila, da lahko subvencija za potrošnike pomeni državno pomoč za podjetje, če je odvisna od uporabe določenega blaga ali storitve, ki jo zagotavlja to podjetje ⁽³⁾.
- (33) Komisija je tudi ugotovila, da ni videti, da bi bila stopnja obdavčitve določena glede na okoliščine posamezne igralnice ⁽⁴⁾, in začasno sklenila, da je ukrep selektiven ⁽⁵⁾.
- (34) Komisija je menila, da bi lahko sporni ukrep povzročil izkrivljanje konkurence med igralnicami v Grčiji ter na trgu za pridobivanje poslov v Evropi. Navedla je, da v celoti spoštuje pravico držav članic, da na svojem ozemlju urejajo igralništvo v skladu s pravom Unije, vendar se ni strinjala, da zadevni ukrep zaradi teh trditev ne bi mogel izkrivljati konkurence ali vplivati na trgovino med državami članicami. Gospodarski subjekti v sektorju so pogosto mednarodne hotelske skupine, na katerih odločitev o naložbah bi ukrep lahko vplival, igralnice pa bi lahko v Grčijo dejansko privabliale turiste. Komisija je zato sklenila, da bi lahko ukrep izkrivljal konkurenco in vplival na trgovino med državami članicami ⁽⁶⁾.
- (35) Komisija je predhodno sklenila, da ukrep pomeni nezakonito pomoč, saj so ga grški organi izvajali brez predhodne odobritve Komisije, in da se zanj zato uporablja člen 15 postopkovne uredbe, ki se je takrat uporabljala (Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 ⁽⁷⁾), kar zadeva izterjavo ⁽⁸⁾.
- (36) Komisija ni navedla nobenih razlogov za obravnavo spornega ukrepa kot združljivega z notranjim trgom, saj je menila, da ukrep pomeni neupravičeno pomoč za tekoče poslovanje upravičenih igralnic ⁽⁹⁾.
- (37) Komisija je na koncu navedla, da bo morala v primeru potrditve njenih pomislekov, da ukrep vključuje nezdržljivo državno pomoč, v skladu s členom 14(1) postopkovne uredbe Grčiji odrediti, da od upravičenk izterja pomoč, razen če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Na podlagi ministrskega odloka T/633 z dne 29. maja 1996.

⁽²⁾ Zakon 4093/2012, vladni uradni list I 222 z dne 12. novembra 2012.

⁽³⁾ Glej odstavke od 19 do 23 sklepa o začetku postopka.

⁽⁴⁾ Glej odstavke 26, 27, 28 in 37 sklepa o začetku postopka.

⁽⁵⁾ Glej odstavke od 24 do 29 sklepa o začetku postopka.

⁽⁶⁾ Glej odstavke 30, 31 in 32 sklepa o začetku postopka.

⁽⁷⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, 27.3.1999, str. 1).

⁽⁸⁾ Glej odstavka 34 in 35 sklepa o začetku postopka.

⁽⁹⁾ Glej odstavke 36, 37 in 38 sklepa o začetku postopka.

⁽¹⁰⁾ Glej odstavka 39 in 40 sklepa o začetku postopka.

4. PRIPOMBE GRČIJE IN ZAINTERESIRANIH TRETJIH OSEB

- (38) Komisija je med formalnim postopkom preiskave prejela pripombe Grčije ter igralnic Casino Mont Parnès, Casino Thessaloniki in Casino Loutraki.

4.1 Pripombe Grčije ter igralnic Casino Mont Parnès in Casino Thessaloniki

- (39) Ker so pripombe, ki jih je predložil predstavnik upravičenih igralnic, tj. igralnice Mont Parnès in Casino Thessaloniki, v bistvu enake pripombam, ki so jih predložili grški organi, so v tem oddelku povzete skupaj.
- (40) Grčija, Casino Mont Parnès in Casino Thessaloniki zanikajo obstoj državne pomoči in v podporo temu navajajo, da se država ne odreka nobenim prihodkom oziroma, tudi če se, igralnice s tem ne pridobijo nobene koristi.
- (41) Grški organi trdijo, da se razlike v cenah nanašajo samo na ureditev cen, saj povišan davek predstavlja enoten delež ustrezne cene izdanih vstopnic.
- (42) Po navedbah grških organov namen določitve vstopnine in zahtevanja plačila državi ni povečati prihodek države, ampak odvrniti osebe z nizkim dohodkom od iger na srečo. Dejstvo, da zaračunavanje vstopnine ustvarja tudi javni prihodek, ne spreminja njegove narave kot nadzornega ukrepa. Grški organi so v skladu s tem zavzeli stališče, da je zahteva, da se strankam ob vstopu v igralniške prostore igralnic izda vstopnica po določeni ceni, neugoden upravni nadzorni ukrep, ki nalaga dajatev, vendar ni v obliki davka in ga ni mogoče šteti za davčno obremenitev, kot je bilo odločeno v sodbi št. 4027/1998 državnega sveta (vrhovnega upravnega sodišča v Grčiji).
- (43) Glede razlik med cenami različnih igralnic Grčija trdi, da se ekonomske in socialne okoliščine različnih igralnic razlikujejo in niso primerljive. Grški organi trdijo, da je razlikovanje med cenami upravičeno zaradi javnopolitičnih razlogov, pri čemer menijo tudi, da „okoliščine različnih igralnic upravičujejo in so v celoti skladne s prakso določanja različnih cen vstopnic za igralnice, ki so blizu velikih urbanih središč [...] in za igralnice na podeželju, [...] kjer živi pretežno kmečko prebivalstvo, ki ima večinoma nižje dohodke in stopnjo izobrazbe ter ga je treba bolj odvracati od iger na srečo kot prebivalce urbanih območij“.
- (44) Grški organi so na ugotovitev pritožnika (igralnice Loutraki), da se je po privatizaciji igralnice Casino Corfu leta 2010 cena njenih vstopnic s 6 EUR zvišala na 15 EUR, odgovorili, da oddaljen geografski položaj otoka Krf pomeni, da ta igralnica ne konkurira nobeni drugi grški igralnici (zato ne izkrivlja konkurence). Trdili so tudi, da je nujno zagotoviti, da je cena vstopnic odvracilna, da se zaščitijo prebivalci Krfa, saj bo sprememba pogojev poslovanja igralnice po privatizaciji neizogibno povzročila občutno podaljšanje časa obratovanja ter povečanje obsega dejavnosti na splošno in privlačnosti igralnice.
- (45) Grški organi ter igralnici Casino Mont Parnès in Casino Thessaloniki trdijo, da tudi če igralnice z nižjimi cenami uživajo prednost (ker privlačijo več strank), to zaradi istega razloga ne pomeni izgube javnega prihodka. Poleg tega ni gotovo, da bi te domnevne upravičenke z višjo ceno vstopnic ustvarile večji prihodek za državo, zato je domnevna izguba prihodka hipotetična. Grški organi ter igralnici Casino Mont Parnès in Casino Thessaloniki trdijo tudi, da ugodnost nižje cene vstopnic uživa stranka in da delež cene, ki ga obdrži igralnica, v igralnicah, ki zaračunavajo vstopnino v višini 15 EUR, pomeni višji znesek, kar predstavlja ugodnost za igralnice z višjimi cenami.
- (46) Poleg tega Grški organi ter igralnici Casino Mont Parnès in Casino Thessaloniki trdijo, da ni vpliva na konkurenco ali trgovino, ker vse igralnice delujejo na lokalnem trgu. Oporekajo možnosti konkurence z drugimi oblikami iger na srečo, ki je navedena v sklepu o začetku postopka, in poudarjajo, da so spletne igre na srečo v Grčiji trenutno nezakonite.
- (47) Grški organi ter igralnici Casino Mont Parnès in Casino Thessaloniki trdijo, da četudi bi se sprejelo stališče, da je znižana cena vstopnice v višini 6 EUR morda vplivala ali lahko vpliva na odločitev tuje družbe za naložbo v igralnico v Grčiji, bi imela tuja družba še vedno možnost uporabiti zakon 2687/1953, kot je storila družba Hyatt Regency Xenodocheiakai kai Touristiki (Thessaloniki) AE v primeru igralnice v Solunu.

- (48) Kar zadeva trditve pritožnika, da lahko upravičenke odobrijo prost vstop, vendar morajo še vedno plačati 80 % dajatve, kar po njegovih besedah zelo jasno kaže, da ukrep pomeni državno pomoč, grški organi trdijo, da je taka praksa izjema, saj igralnice to možnost domnevno uporabljajo za ponujanje prostega vstopa predvsem VIP gostom in slavnim osebam, ter da je ta praksa v nasprotju z davčnim pravom (zakonom 2238/1994), saj plačilo 80 % cene vstopnice državi iz lastnih sredstev družbe ni priznано kot produktiven izdatek in ga ni mogoče odšteti od prihodka družbe (kar pomeni, da bi bila družba, ki izvaja tako prakso, izpostavljena znatni davčni obremenitvi).
- (49) Grški organi ter igralnici Casino Mont Parnès in Casino Thessaloniki so Komisijo opozorili tudi na druge razlike med igralnicami v smislu različnih davčnih ali ureditvenih ukrepov. Navajajo, da bi te razlike, ki domnevno zagotavljajo prednost igralnici Loutraki (pritožniku), izničile prednosti, ki jih imajo upravičenke zaradi nižje vstopnine. Glavni ukrep, naveden v tem sklepu, je, da vsaka igralnica plača del letnih bruto prihodkov državi, vendar se po zakonu od igralnice Loutraki zahteva manjši delež kot od drugih igralnic. Komisija pa v zvezi s tem najprej ugotavlja, da če dejansko obstajajo drugi ukrepi, ki jih navajajo grški organi ter igralnica Mont Parnès in igralnica v Solunu, lahko ti pomenijo ločen ukrep pomoči v korist igralnice Loutraki, če so izpolnjeni vsi pogoji iz veljavne zakonodaje Unije o državni pomoči. Vendar se vsekakor razlikujejo od zadevnega ukrepa in zato ne spadajo na področje uporabe tega sklepa.
- (50) Grški organi ter igralnici Casino Mont Parnès in Casino Thessaloniki niso predložili nobenih pripomb glede združljivosti in zakonitosti pomoči.
- (51) Grški organi v odgovor na novo predložitev pritožnika z dne 14. aprila 2017 in zlasti na trditev, da je večja privlačnost upravičenih igralnic zaradi nižjih vstopnin in obsežne prakse izdajanja brezplačnih vstopnic povzročila odstopanje povpraševanja in večje skupne prihodke ter je zato pomenila prednost (glej uvodno izjavo (56) v nadaljevanju), trdijo, da niti nižje vstopnine niti izdajanje brezplačnih vstopnic ni povezano s povečanjem skupnih prihodkov zadevnih igralnic.

4.2 Pripombe igralnice Loutraki

- (52) Igralnica Loutraki trdi, da ukrep, določen v nacionalni zakonodaji, pomeni davčno diskriminacijo v korist nekaterih igralnic, če se enotna dajatev na vstopnine v igralnicah v višini 80 %, ki jo je treba plačati državi, uporablja za različne davčne osnove, tj. dve različni ceni vstopnic, ki ju je določila država. Vstopnina za upravičene igralnice je znatno nižja od vstopnine za druge igralnice (6 EUR namesto 15 EUR), kar pomeni izgubo prihodka za državo in zato ob upoštevanju izkrivljanja konkurence, ki ga povzroča, pomeni državno pomoč.
- (53) Igralnica Loutraki nadalje trdi, da ukrep ni objektivno utemeljen, saj je uvedba nižje cene vstopnic za upravičene igralnice dejansko v nasprotju s socialnim ciljem ter z upravičenostjo in značilnostmi določanja višine vstopnine za igralnice, ki je bilo opisano v sodbi grškega državnega sveta št. 4027/1998. Igralnica Loutraki navaja, da ni mogoče razumno trditi, da je mogoče upravni nadzor in socialno zaščito doseči z zaračunavanjem različnih cen za vstopnice – v igralnici Mont Parnès, ki je od središča Aten oddaljena samo približno 20 km, vstopnina znaša 6 EUR, medtem ko vstopnina za igralnico Loutraki, ki je od središča Aten oddaljena približno 85 km, znaša 15 EUR, oziroma v igralnici Thessaloniki, ki je od središča mesta oddaljena samo približno 8 km, vstopnina znaša 6 EUR, medtem ko vstopnina v igralnici v kraju Halkidiki, ki je od središča Soluna oddaljena približno 120 km, znaša 15 EUR.
- (54) Igralnica Loutraki ugotavlja, da je Grčija predhodno trdila, da so znižano vstopnino v višini 6 EUR upravičevale posebne okoliščine vsake upravičene igralnice, kar se nanaša predvsem na geografski položaj posamezne igralnice (ki je določal nekatere ekonomske, socialne, demografske in druge posebne značilnosti), vendar je igralnica Casino Corfu po privatizaciji avgusta 2010 začela zaračunavati 15 EUR, ne da bi pojasnila, zakaj posebne okoliščine ne veljajo več.
- (55) Glede ločenih ukrepov, ki sta jih navedli Grčija in igralnica Mont Parnès in ki po njunem mnenju zagotavljajo koristi igralnici Loutraki (predvsem glede domnevnega plačevanja manjšega deleža letnega bruto dobička državi v primerjavi z drugimi igralnicami), igralnica Loutraki trdi, da v skladu z ločenim sporazumom z organi v praksi plačuje enak znesek kot konkurenti.

- (56) Igralnica Loutraki v novi predložitvi z dne 14. aprila 2017, ki jo je poslala po tem, ko je Splošno sodišče končni sklep iz leta 2011 razglasilo za ničen, poudarja, da je prednost, dana z zadevnim ukrepom, večja privlačnost upravičenih igralnic in posledično povečanje njihovega skupnega prihodka. Po njenem mnenju bi morala Komisija ugotoviti tako prednost in sprejeti nov končni sklep, v katerem bi ob upoštevanju vseh informacij, ki so jih grški organi predložili v postopku pred sprejetjem končnega sklepa iz leta 2011, ugotovila, da je bila upravičenkam z zadevnim ukrepom dodeljena taka prednost.
- (57) Poleg tega igralnica Loutraki trdi, da obsežna praksa izdajanja brezplačnih vstopnic, ki jo izvajajo upravičene igralnice, pomeni neodvisen tretji element dodeljene prednosti. V zvezi z navedenim elementom Komisijo prosi, naj zagotovi vse informacije in dokaze, potrebne za ugotovitev, da je bila praksa izdajanja brezplačnih vstopnic pogosta in obsežna ter je presegala cilje izjeme iz ministrskega odloka iz leta 1995.
- (58) Igralnica Loutraki trdi, da ukrep izpolnjuje tudi druga merila državne pomoči in da ni združljiv z notranjim trgovom, zato bi morala Komisija po njenem mnenju sprejeti nov končni sklep, v katerem bi ugotovila, da je bil ukrep nezakonito izveden v nasprotju s členom 108(3) PDEU, in odredila povrnitev prednosti.

5. OCENA UKREPA

- (59) V skladu s členom 107(1) PDEU je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti nekaterim podjetjem ali proizvodnji nekaterega blaga, nezdružljiva z notranjim trgovom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami. Da bi bil ukrep opredeljen kot pomoč v smislu navedene določbe, morajo biti izpolnjeni vsi pogoji, določeni v njej. Prvič, intervencija mora biti državna ali iz državnih sredstev. Drugič, ta intervencija mora biti taka, da lahko vpliva na trgovino med državami članicami. Tretjič, z njo mora biti prejemniku podeljena selektivna prednost. Četrtič, izkrivljati mora konkurenco ali groziti z izkrivljanjem konkurence ⁽¹⁾.
- (60) V zvezi s tretjim pogojem za ugotovitev pomoči se razlikuje med pogoji, povezanimi s prednostjo, in pogoji, ki se nanašajo na selektivnost, s čimer se zagotovi, da vsi državni ukrepi, s katerimi se dodeli prednost (tj. tisti, s katerimi se izboljša neto finančni položaj podjetja), niso državna pomoč, temveč samo tisti, s katerimi se taka prednost selektivno dodeli nekaterim podjetjem, nekaterim kategorijam podjetij ali nekaterim gospodarskim sektorjem ⁽²⁾.
- (61) Prednost je vsaka gospodarska korist, ki je podjetje ne bi moglo pridobiti pod običajnimi tržnimi pogoji, tj. brez posredovanja države ⁽³⁾. Pomemben je le učinek ukrepa na podjetje, ne pa vzrok ali cilj posredovanja države ⁽⁴⁾. Prednost nastopi takrat, kadar se finančni položaj podjetja izboljša zaradi posredovanja države, in sicer pod pogoji, ki so drugačni od običajnih tržnih pogojev. To se presoja tako, da se finančno stanje podjetja po ukrepu primerja z njegovim finančnim stanjem, če ukrep ne bi bil sprejet ⁽⁴⁾. Ker je pomemben samo učinek ukrepa na podjetje, je nepomembno, ali je prednost zanj obvezna, saj se ji podjetje ni moglo izogniti ali jo zavriniti ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 21. decembra 2016 v združenih zadevah C-20/15 P in C-21/15 P, Komisija proti World Duty Free Group, ECLI:EU:C:2016:981, točka 53 in navedena sodna praksa.

⁽²⁾ Glej sodbi v združenih zadevah C-20/15 P in C-21/15 P, Komisija proti World Duty Free Group, ECLI:EU:C:2016:981, točka 56, in zadevi C-6/12, P Oy, ECLI:EU:C:2013:525, točka 18.

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 11. julija 1996 v zadevi C-39/94, SFEI in drugi, ECLI:EU:C:1996:285, točka 60; sodba Sodišča z dne 29. aprila 1999 v zadevi C-342/96, Španija proti Komisiji, ECLI:EU:C:1999:210, točka 41.

⁽⁴⁾ Sodba Sodišča z dne 2. julija 1974 v zadevi C-173/73, Italija proti Komisiji, ECLI:EU:C:1974:71, točka 13.

⁽⁵⁾ Sklep Komisije 2004/339/ES z dne 15. oktobra 2003 o ukrepih, ki jih Italija izvaja za RAI SpA (UL L 119, 23.4.2004, str. 1), uvodna izjava 69; mnenje generalnega pravobranilca Fennellyja z dne 26. novembra 1998 v zadevi C-251/97, Francija proti Komisiji, ECLI:EU:C:1998:572, točka 26.

- (62) Natančna oblika ukrepa je prav tako nepomembna pri ugotavljanju, ali za podjetje pomeni prednost ⁽¹⁾. Za pojem državne pomoči ni pomembna samo dodelitev pozitivne gospodarske prednosti, saj je lahko prednost tudi razbremenitev gospodarskega bremena. Slednja je obsežna kategorija, ki zajema kakršno koli znižanje dajatev, ki običajno bremenijo proračun podjetja ⁽²⁾. To zajema vse primere, v katerih so gospodarski subjekti oproščeni stroškov, ki so neločljiv del njihovih gospodarskih dejavnosti ⁽³⁾.
- (63) Splošno sodišče je v sodbi iz leta 2014 menilo, da različne stopnje davka na vstopnine za javne in zasebne igralnice v Grčiji niso pomenile znižanja stopnje davka v korist javnih igralnic, ki bi ustvarilo prednost v smislu člena 107(1) PDEU. Splošno sodišče je navedlo, da „iz zadevnega ukrepa izhaja, da so zneski, ki jih igralnice plačajo državi kot dajatev od vstopnine, le sorazmeren del tega, kar vsaka igralnica prejme od vstopnin. Obravnavani ukrep torej [...] ne pomeni znižanja davčne osnove, saj so zneski, ki jih mora plačati vsaka igralnica, enaki sorazmernemu 80-odstotnemu deležu vseh vstopnin, ki so jih prodali. [...] [Ker] je 80-odstotni delež, ki ga vse igralnice plačajo državi, izračunan sorazmerno od tega, kar so dejansko prejele od vstopnin s prodanimi vstopnicami“ ⁽⁴⁾, „dejstvo, da zaradi vpliva obravnavanega ukrepa igralnice, za katere se uporablja vstopnina v znesku 6 EUR, državi plačajo zneske, ki so manjši od zneskov, ki jih državi plačajo igralnice, za katere se uporablja vstopnina 15 EUR, ne zadošča za dokaz obstoja prednosti za igralnice iz prve skupine“ ⁽⁵⁾.
- (64) Sodišče je v sklepu iz leta 2015 potrdilo navedeno obrazložitev, pri čemer je navedlo, da se je „Splošno sodišče upravičeno sklicevalo na dejstvo, da razlika med dvema absolutnima zneskoma, ki ju je treba plačati grški državi, ustreza enakemu deležu različnih zneskov, ki jih prejmeta dve kategoriji igralnic“ ⁽⁶⁾.
- (65) Komisija na podlagi navedenega ugotavlja, da z zadevnim ukrepom ni bila dodeljena prednost v smislu člena 107(1) PDEU.
- (66) Kar zadeva prakso izdajanja brezplačnih vstopnic, je Splošno sodišče v sodbi iz leta 2014 menilo, da „imajo [...] igralnice, za katere se uporablja vstopnina 6 EUR, prednost, če od prejete enake vstopnine (ki znaša nič) državi plačajo dajatev, ki je nižja od dajatev, ki jo državi plačajo igralnice, za katere se uporablja vstopnina 15 EUR“ ⁽⁷⁾. Vendar je nato menilo, da ker sistem vstopnin za igralnice v Grčiji ne daje prednosti igralnicam, ki zaračunavajo vstopnino v višini 6 EUR, za sistem brezplačnih vstopnic ni mogoče šteti, da povečuje prednost, ki jo daje navedeni sistem ⁽⁸⁾. Nato je menilo, da je „[v] zvezi s tem [...] razumno – ker sistem vstopnin za igralnice ne daje prednosti v smislu člena 107(1) PDEU, kar zadeva prodane vstopnice, in ker zadevna država članica lahko dopusti izdajo brezplačnih vstopnic na podlagi natančnih in utemeljenih razlogov, kot so promocije in socialne obveznosti –[,] da je ta država članica kot dodatni pogoj določila, da se tudi v primeru brezplačnih vstopnic dajatev plačajo tako, kot bi se plačale v drugih primerih“ ⁽⁹⁾. Zato je Splošno sodišče izključilo obstoj ločene in posebne prednosti, ki bi izhajala iz prakse izdajanja brezplačnih vstopnic ⁽¹⁰⁾.
- (67) Sodišče je v sklepu iz leta 2015 potrdilo obrazložitev, da ker je „Splošno sodišče pravilno menilo, da edina razlika med zneski, plačanimi državi za vsako prodano vstopnico, ne daje prednosti igralnicam, za katere se uporablja vstopnina 6 EUR“, praksa izdajanja brezplačnih vstopnic ne more povečati te prednosti ⁽¹¹⁾.
- (68) Komisija na podlagi navedenega ugotavlja, da praksa izdajanja brezplačnih vstopnic ne daje prednosti v smislu člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 24. julija 2003 v zadevi C-280/00, Altmark Trans, ECLI:EU:C:2003:415, točka 84.

⁽²⁾ Sodba Sodišča z dne 15. marca 1994 v zadevi C-387/92, Banco Exterior de España, ECLI:EU:C:1994:100, točka 13; sodba Sodišča z dne 19. septembra 2000 v zadevi C-156/98, Nemčija proti Komisiji, ECLI:EU:C:2000:467, točka 25; sodba Sodišča z dne 19. maja 1999 v zadevi C-6/97, Italija proti Komisiji, ECLI:EU:C:1999:251, točka 15, in sodba Sodišča z dne 3. marca 2005 v zadevi C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, točka 36.

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 20. novembra 2003 v zadevi C-126/01, GEMO SA, ECLI:EU:C:2003:622, točke od 28 do 31.

⁽⁴⁾ Točka 55 sodbe iz leta 2014.

⁽⁵⁾ Prav tam, točka 57.

⁽⁶⁾ Točka 35 sklepa iz leta 2015.

⁽⁷⁾ Točka 76 sodbe iz leta 2014.

⁽⁸⁾ Prav tam, točka 77.

⁽⁹⁾ Prav tam, točka 78.

⁽¹⁰⁾ Prav tam, točka 80.

⁽¹¹⁾ Točka 55 sklepa iz leta 2015.

- (69) Nazadnje, pritožnik trdi, da so javne igralnice zaradi sistema vstopnin za igralnice v Grčiji privlačnejše za stranke, saj imajo nižje regulirane vstopnine, zaradi dodatnih strank, ki jih privabijo te nižje vstopnine, pa imajo tudi večji skupni prihodek (tj. ustvarjanje drugih virov prihodkov, kot so igre na srečo, nastanitev, storitve bara in restavracije). Tako kot pri brezplačnih vstopnicah ni mogoče reči, da morebitna večja privlačnost ali dodatni prihodki zaradi dodatnih strank, ki jih privabi nižja vstopnina, ustvarjajo prednost, saj sistem vstopnin za igralnice v Grčiji sam po sebi ne daje prednosti javnim igralnicam. Tudi če bi bilo mogoče dokazati obstoj take prednosti, lahko zgolj prednosti, ki se dodelijo neposredno ali posredno iz državnih sredstev, pomenijo pomoč v smislu člena 107(1) PDEU ⁽¹⁾. Po mnenju Sodišča negativen posredni učinek na državne prihodke zaradi regulativnih ukrepov ne pomeni prenosa državnih sredstev, če gre za značilnost, ki je neločljivo povezana z ukrepom ⁽²⁾. Nacionalni predpis, ki določa minimalno ceno za določeno blago, na primer ne pomeni prenosa državnih sredstev ⁽³⁾. Medtem ko različne stopnje davka, ki ga javne in zasebne igralnice plačujejo Grčiji, vključujejo izgubo javnega prihodka, samo dejstvo, da je bilo javnim igralnicam dovoljeno, da zaračunavajo nižje vstopnine kot zasebne igralnice, ne vključuje izgube javnega prihodka. Zato Komisija ugotavlja, da prednost, ki jo zatrjuje pritožnik, tudi če bi se njen obstoj dokazal, ni dodeljena iz državnih sredstev v smislu člena 107(1) PDEU.
- (70) Ker mora ukrep izpolnjevati vse štiri *kumulativne* pogoje iz člena 107(1) PDEU, da bi pomenil državno pomoč, ni treba preučiti, ali so v tem primeru izpolnjeni drugi pogoji.

6. SKLEPNA UGOTOVITEV

- (71) Komisija ob upoštevanju navedenega ugotavlja, da sistem dajatev na vstopnine za igralnice v Grčiji, ki je obstajal do novembra 2012, ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sistem dajatev na vstopnine za igralnice v Grčiji, ki je obstajal do novembra 2012, ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Helensko republiko.

V Bruslju, 9. avgusta 2018

Za Komisijo
Margrethe VESTAGER
Članica Komisije

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 24. januarja 1978 v zadevi 82/77, Van Tiggele, ECLI:EU:C:1978:10, točki 25 in 26; sodba Splošnega sodišča z dne 12. decembra 1996 v zadevi T-358/94, Air France proti Komisiji, ECLI:EU:T:1996:194, točka 63.

⁽²⁾ Sodba Sodišča z dne 13. marca 2001 v zadevi C-379/98, PreussenElektra, ECLI:EU:C:2001:160, točka 62.

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 24. januarja 1978 v zadevi 82/77, Van Tiggele, ECLI:EU:C:1978:10, točki 25 in 26.